१२ सर्गः र्व्वन्धुवृद्धिं बन्धुसन्ततिं सहन्ते सन्तप्यमानैर्हृदयः ईर्ष्यया दह्य मानैः ॥ ७९ ॥

भ० इच्छन्तीत्यादि। ज्ञातयोवरमात्मनोऽपि क्षयमभीक्ष्णं पुनःपुन रिच्छन्ति न पुनः समानकुलोत्पन्नस्य भ्रात्रादेर्लक्ष्मीमिच्छन्ति तथा वरं शत्रून् नमन्ति न पुनर्व्वन्धूनां वृद्धिं सन्तप्यमानैरीर्षा दह्यमानैर्हृदयैः सहन्ते ॥ ७९ ॥

त्वयाद्य लङ्काभिभवेऽतिहर्षात् दुष्टोऽतिमात्रं विवृ तोऽन्तरात्मा। धिङ्मां मृषा ते मयि दुस्थबुद्धिर्व्वद न्निदं तस्य ददौ स पार्ष्णिं॥ ८०॥

ज०म० किं० मया कृतं येनैवमुच्यतइति चेदाह त्वयेत्यादि। लङ्का परिभवे लङ्कोपरोधे अतिहर्षात् हर्षेण दुष्टान्तरात्मा अति मात्रं सुष्ठु त्वयाद्य विवृतः प्रकाशितः मयि दुस्थबुद्धिः अस्मद्वि षये दुस्थोऽभियुक्तोऽयमिति बुद्धिः ते मृषा मिथ्यातस्त्वां धिगिति वदन् स दशाननः तस्य विभीषणस्य सिंहासनोपाश्रितवाहोः पार्ष्णिं पादप्रहारं शिरसि ददौ ॥ ८० ॥

भ० त्वयेत्यादि। पूर्व्वश्लोकद्वयार्थं विभीषणे घटयितुमिदमुच्यते लङ्कायाअभिभवे दाहादौ सति त्वया अतिहर्षात् दुष्टोऽतिमात्रं अतिशयेन दुष्टोऽन्तरात्मा प्रकाशित एतावन्तं कालं गुप्तआसी दिति भावः मय्यस्मद्विषये दुःस्थोऽयमरिभिरभियुक्तोऽयमिति ते तव बुद्धिर्मृषा मिथ्या अतस्त्वां धिगिति वदन् स दशाननस्तस्य विभीषणस्य पार्ष्णिं पादप्रहारं ददौ ॥ ८० ॥